

'k geloof per telefoon kan 'k je niet eens bedriegen
Zelfs niet al spraken we interlokiaal,
Want jy hebt ogen die niet kunnen liegen
Elk woord was dan verdomd banaal.

Ik ken je nauwelijks vier en twintig uren,
Wat wel wat kort is, maar
Een klein moment kan eeuwig heden duren:
Een kus - een lach: jouw openbaar.

Bij 't kaarten zaken wij eerst wat te flirten,
Jy - en ook ik - hebt dat wel meer gedaan:
Een ooggetintel, een iets te lange blik om beurtten,
Waarvoor ons hart iets sneller soms kapu gaan.

En, later, achter 't huis. Ik gaf een boek te kyken
aan jouw,
Jy vond het mooi, wat je liet blyken
Oen jullie weg moest, en Jy nog niet won.

Volkstammen meisjes kunnen refteren
op sport en jazz en op 't idee van trouwen
Maar heus, ik ken slechts weinig vrouwen
Die zich ook nog voor boeken interesseren.

Daarna fietsten we samen naar de trein
En in de bocht hield'k dan je handen vast
'd Was toen geen flinken meer, maar rein
Voeld'ik tegen mijn rug je borstjes - zacht.

De trein reed weg. Toen wast' voorbij. Minuten die niet
dacht kon blijven -

Een ding doch hoop'k: Dat jy nog eens iemand zult vinden
Die j' al het goede en 'd' kwaad van 't leven
Kan laten zien en doen bezinnen.

Putten 317. Juli.

R. J. Zimmelman

Mij. Zentje van der Haven

Kapelle

Zeeland.

C. J. Zimmermann
Wouwemansstraat 36
Amsterdam [Z]

HUIZE „FIMULCO”
PUTTEN (Veluwe)